

III.

КЖДЕ Е ТВОЯТ ГРОБ . . .

В памет на Б. Б.

Кжде е твойт гроб аз тихо ще запнтам,
но старият гробар за мен ще онемей, —
из гробищата сам напусто ще се скитам, —
захождащето слънце морно ще ме греи . . .

Ще гледам в всякой кръст със сълзи на очите,
в ръцете си ще нося — бели цветове
и плахо ще се вслушвам с мъка във гърдите, —
дали гласят ти тих не ще ме позове.

Ще дия аз пръстта с която е зарита, —
оная що живя без слънчеви лъчи, —
оная що в живота страдаща се скита
и в утринна похлупи хубави очи . . .

IV.

СЖДБАТА ТЖЙ ПОИСКА.

Сждбата тжй поиска, —
случайно да се срещнем, — дето се кръстосват
тесните пътеки в нашия живот,
сждбата се изкиска
и морни ни души, — тжй жадни да скитосват,
нак тръгнаха да дирят светлия живот

Закрачих аз смирею
сжс мъка във душата, — още незабравил
сетните слова на твоя страстен взор,
закрачех отгорею
към светлий хоризонт, — за винаги оставил
бленят да бжда с теб, — дете на чер позор..